

PE DRUMUL MARELUI OCTOMBRIE

Intrăm anul acesta în al cincilea deceniu de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Au trecut 41 de ani de când omenirea, călcînd pragul erei socialiste, lasă an de an în umbră milenara ei preistorie, își înseninează viața și o eliberează de exploatare, de înrobire, de înjosire și întuneric.

Ceea ce acum 41 de ani părea în ochii și cugetul multora de necrezut, e astăzi realitate aievea. Fapta muncitorilor și țăranilor, ridicăți la luptă și îndrumați de Partidul lui Lenin spre răsturnarea orînduirii celei crude și nedrepte și spre construirea așezării luminoase a socialismului, a triumfat. A triumfat împotriva tuturor clătinărilor sceptice din cap, împotriva tuturor teoriilor burgheze; a triumfat împotriva vrăjmășiilor ascunse și perfide, ori deschise și singeroase, cu care dușmanul de clasă a încercat îndelung, încăpăținat dar neputincios, să curme mersul înainte al istoriei. Sistemul capitalist, în care, acum 41 de ani, Revoluția din Octombrie făcuse, cum se zice, doar o breșă, își simte astăzi în fibrele lui cele mai intime, apropierea sfîrșitului său.

Atunci, în anii cînd, din volbura Marii Revoluții, se năștea izolată, încercuită, bîntuită de foamete și de greutăți de tot felul, Uniunea Sovietică era taxată de lumea capitalistă, cu aroganța celui care posedă, drept o experiență. Drept o experiență fără sorți de izbîndă. Iată însă că „experiența“ e astăzi un sistem care cuprinde peste o treime a globului pămîntesc, înaripînd elanurile revoluționare, constructoare, ale unui miliard de oameni, ce, după pilda omului sovietic, a omului Revoluției din Octombrie, și-au rupt cătușele exploatării și au pornit să zidească, în țările lor, așezare liberă, dreaptă, sănătoasă. Iată că „experiența“ își dăruiește continuu învățămintele, încurajînd cugetele și brațele popoarelor, apăsate de jugul colonialist, să se desfacă de acest jug, să-și cucerească dreptul la viață liberă, independentă. Ideile înaintate ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au avut un ecou larg și în rîndul maselor muncitoare, exploatare, din țările în care mai stăpînește încă forța oarbă a capitalului. Partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă, înfrățite, privesc înspre lagărul socialist și, îndeosebi, înspre centrul său conducător, Uniunea Sovietică, și află în existența ei, în puterea exemplului ei, în puterea ei crescîndă — materială și politică —, în ajutorul ei internaționalist, chezașia necesarei lor eliberări viitoare. Raportul de forțe între socialism și capitalism s-a schimbat hotărît în favoarea socialismului. La ordinea zilei, stă procesul istoric al trecerii de la capitalism la socialism, în lumea întreagă. Inseși privirile duș-

PC 277755/10/11

manilor cată astăzi cu furia neputinței, dar și cu admirație, spre „experiența” sovietică. Ei se tem de întrecerea pașnică pe care lagărul socialist, în frunte cu prima țară a socialismului, o impune lagărului capitalist. Uriașa și vertiginoasă dezvoltare economică și culturală a Uniunii Sovietice îi uluiește. Țara pe care Marea Revoluție din Octombrie o găsisse, acum 41 de ani, în starea unei înapoieri totale, se află astăzi printre cele mai dezvoltate pe planul industriei și agriculturii, printre cele mai înaintate în domeniul științei, tehnicii și culturii. Oamenii care, acum 41 de ani, erau în cea mai mare măsură lipsiți pînă și de bucuria științei de carte, au ajuns astăzi să facă realizabile cele mai îndrăznețe aspirații ale savanților lumii: să fertilizeze deșerturile, să înduplece natura după voința lor, să cucerească și să cerceteze enigmele spațiilor cerești. Intrarea în comunism a ieșit din sfera visurilor; împlinirea sarcinilor trasate oamenilor sovietici, la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., și perspectiva împlinirii grandioaselor planuri de dezvoltare a economiei, de creștere a nivelului de trai și a nivelului cultural al poporului sovietic, planuri care fac obiectul viitorului Congres, al XXI-lea, deschid limpede orizonturile treptate și efectivei pătrunderi a omenirii în fericirea ei de milenii visată: fericirea bunăstării generale, a păcii definitive în lume — a comunismului.

Acest suprem liman al fericirii omului îl întrezăriseră, acum 41 de ani, eroii Revoluției din Octombrie — muncitorii, țărani muncitori, intelectualitatea — care ascultaseră glasul și îndrumarea partidului, cuvîntul și înflăcărea lui Lenin; care au ținut sus, peste vrăjmașiile și peste încercările de tot felul, steagul învățăturii marxist-leniniste. Aceeași învățătură neîntinată conduce azi întreaga mișcare muncitorească internațională, spre același liman al victoriei finale a comunismului.

***

În focul creator al Revoluției, sub privegherea și îndrumarea statornică a partidului comunistilor; însușindu-și mereu și păstrînd nealterată învățătura marxist-leninistă, oamenii artei și-au făurit și au dat o amploare, o vigoare și o strălucire neasemuită operei lor. Alături de popor și de interesele lui, cum o ceruse Lenin cu mult înainte de Revoluție, arta realist-socialistă, și cu osebire teatrul — legat, prin înseși rosturile și rezonanțele lui imediate, de masele populare —, l-a urmărit pas cu pas și l-a zugrăvit pe omul nou, crescut de Revoluție; l-a cîntat pe el și a cîntat și faptele lui eroice de luptător și de ziditor al unei lumi noi; i-a luminat și întărit conștiința cu forța adevărului; l-a înflăcărat și i-a păstrat trează în cuget bucuria de a cuceri și mai departe, eroic, adevărul, lumina, fericirea omenirii — comunismul.

Exemplul ostașilor roșii care-și făureau singuri, pe baricadele insurecției populare și ale războiului civil, dramaturgia și teatrul

de care aveau nevoie ; exemplul unui Maiakovski, Bill Beloferkovski, Vişnevski, Pogodin, Leonov, Korneiciuk și al atîtor altora care au participat și dat viață, etapă cu etapă, pînă în zilele noastre, creșterii deopotrivă a societății, țării și puterii de neînving a sovietelor, ca și a omului nou, sovietic, a fost preluat, nu numai de scriitorii și oamenii de artă ai țărilor ce s-au descătușat de exploatare și au pornit alături de Uniunea Sovietică să construiască socialismul, ci și de toate condeiele cinstite și bogat înzestrate din lumea întreagă. Ceea ce atrage în exemplul artiștilor și scriitorilor sovietici, este prezența lor nemișlocită și activă în viața, în focul actualității, al luptei pentru o viață nouă, pentru pace în lume. Creația lor este totdeauna pătrunsă de cunoașterea legilor obiective care guvernează viața și relațiile sociale ; e pătrunsă de convingerea că între ceea ce e vechi și ceea ce e nou se duce o luptă în care învinge ceea ce este nou ; e o creație care îndeamnă la luptă pentru victoria progresului în viață ; care înarmează în această luptă.

Arta crescută în freamătul Revoluției și sub privegherea partidului, stîrnește și ea — ca orice realizare din lumea socialistă, — ură și sarcasm neputincios în lumea „culturii“ occidentale de azi. Împotriva culturii și artei socialiste — ca împotriva așezării și dezvoltării socialismului, ca împotriva înseși a temeiurilor ideologice marxist-leniniste care stăpînesc viața și victoriile lagărului socialist — slugile cercurilor imperialiste încearcă să împrăște veninul denigrării sau otrava rătăcitoare a revizionismului. Încercare zadarnică, pierdere vană de timp. Niciodată filozofia, și arta, și estetica desperărilor, a neantului, ori a divertismentelor gratuite (care colorează în fel și chip gîndirea și „creația“ artiștilor și scriitorilor de vogă ai Apusului), nu vor putea micșora, necum năruii, valoarea artei în substanța și în tendințele căreia stă cauza măreață a Revoluției din Octombrie, cauza eliberării omului de exploatare, cauza comunismului. În marea întrecere dintre lagărul socialist și lagărul capitalist, învingătoare vor fi și cultura și arta socialistă.

***

Grupurile comuniste din România anului 1917 salutau Marea Revoluție din Octombrie, convinse că „revoluția rusă ne-a arătat drumul, singurul drum care trebuie urmat“. Partidul nostru, acest drum l-a urmat ; către acest drum a condus poporul nostru muncitor ; pe acest drum l-a purtat și-l poartă spre victoriile și cuceririle lui neîncetate. Neabătut, pe acest drum, pășesc artiștii și scriitorii noștri. E singura cale pe care ei își pot vedea și își văd împlinită înalta lor misiune.